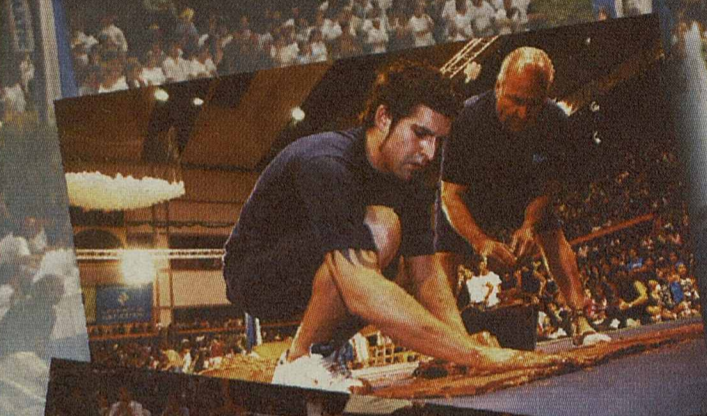

El concurs de rajolers celebra el seu XX aniversari

El concurs de rajolers d'aquest any té data commemorativa, i és que aquest element clau que ha fet de la nostra festa una de les més singulars del país arriba al seu XX aniversari. Cada any els Blancs i els Blaus es reuneixen entusiasmats al voltant dels seus rajolers que cuiden com un dels béns més preuats de cada colla, i els animen mentre construeixen maons, cairons i rajoles. Però pocs dels qui segueixen any rere any el concurs saben que el seu origen és una juguesca de finals del s.XIX, quan dos rajolers de la comarca, un ofici artesanal habitual al Vallès Oriental i que a la meitat dels anys 50 es va perdre, van disputar una juguesca per veure qui podia fer més rajoles en una hora. En Jaume Maynou, conegut com "l'hereu Maynou", havia aconseguit fer 700 rajoles en una hora instigat per un amic seu conegut a la vila amb el sobrenom de Mesell. Ell mateix, en veure la fita aconseguida pel seu amic, va reptar altres rajolers a superar la xifra d'en Maynou. I va ser un altre artesà de Granollers, en Josep Bonet, més conegut com a "el Rayo", que amb 32 anys n'hi treia dotze de més al seu jove contrincant, qui va acceptar el repte. En aquell moment, i sense saber ben bé encara el motiu de la tria dels colors, es va decidir que els partidaris del "Rayo" serien els Blancs, i els d'en Maynou serien els Blaus.

La juguesca va reunir a moltíssima gent que apostava per algun dels rajolers i, després d'una hora i per només dues rajoles, va ser en Maynou qui va guanyar.

El Concurs de Rajolers va aparèixer per primer cop el diumenge al matí de la Festa Major de 1985, al parc de Torras Villà després de parlar amb el fill d'en Domingo Maynou. Va ser llavors quan van entrar en escena el rajoler blau, Josep Biscarri, i el rajoler blanc, Amador Galí. En principi la idea era fer una demostració de l'ofici i al final cinc minuts de competició, però els rajolers no es van poder estar de ressaltar els defectes de les peces de l'altre, perquè així són les picabaralles, sense més importància, dels d'ofici, i l'acte va anar prenent aquesta forma de competició més que de demostració.

Tot i que els primers anys no puntuava com a prova oficial, el concurs de rajolers tenia un pes moral a l'hora de decidir el guanyador de la Festa Major.

Ara, ja han passat molts anys i la transcendència del concurs l'ha convertit en un dels actes centrals i més emblemàtics de tota la festa. Amb el pas del temps ha anat evolucionant i, de moment, ja ha canviat tres vegades d'emplaçament, ja que després del parc de Torras Villà l'any 1995 va passar al Pavelló Municipal d'Esports i des de l'any 2002 es celebra al Palau Olímpic. També ha canviat la mecànica del concurs, i ara hi ha un reglament dels requisits que han de tenir les peces i que, malgrat estar acceptat per les dues parts, cada any porta més d'una discussió. A més a més, el concurs de rajolers es divideix en tres parts que tenen una durada de cinc minuts cadascuna: els maons, els cairons i les rajoles.

Finalment tampoc hi ha els mateixos rajolers que van recuperar la tradició fa vint anys. Ja fa anys que el pare Galí, l'Amador, va donar pas al seu fill, en Jordi, que continua amb una nissaga de rajolers que no té el rajoler blau, en Josep Biscarri, que es va retirar fa un parell d'anys i va cedir el seu lloc a en Miquel Locubiche, un jove rajoler que ell mateix havia tingut d'aprenent al taller.

A vegades fent balanç i veient que ja han passat 20 anys, és normal sentir certa nostàlgia, per tot aquest temps passat, però els canvis de lloc i de rajolers també demostren que la història del concurs de rajolers és una tradició que avança i que, a Granollers, no sembla que s'hagi d'aturar 🐣